

NIESKAZITELNOŚĆ (9) *sb f*

W pisowni łącznej (8), w rozłącznej (1); -zi- (7), -zj- (1), -zy- (1).

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz -ość, tak też WujBib oraz Cn); a jasne.

sg N nieskazitelność (2). ◊ G nieskazitelności (1). ◊ A nieskazitelność (2). ◊ L nieskazitelności (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w. s.v. skazitelność i skazisty.

1. Niepodleganie zniszczeniu, nieśmiertelność, niezniszczalność; incorruptio, incorruptiela Vulg, Cn; incorruptibilitas, immunitas a corruptione Cn (8) : WujJud 70v; WujNT 1.Cor 15/50; Włańnoć ciał wvielbionych. 1. Nieskázitelność. SkarKaz 204b marg; [Tymći wždy ktorzy trwáiąc w dobrym wczynku/ łzukáią chwały y czći/ y niekázitelności [nieśmiertelności WujNT]/ odła żywot wieczny Leop 1577 Rom 2/7 (Linde)].

W przeciwstawieniu: »skazitelność ... nieskazitelność« (1): Bywa wśiane cíalo w łkázitelności: á powłtanie w niekázitelności. WujNT 1.Cor 15/42.

Wyrażenie: »nieśmiertelność nieskazitelności« (1): Dziwuy fię á zdumieway/ iż fię z tobą prochem/ y błotem zrownął Pan chwały [...] y twoię náturę ludzką/ w Bolkiey Perfonie łwoiey wczłł: áby tá ziemiá (ktorą obciążony ielt/ ktorey rzeczono: procheś y w proch fię rozłypieł) w nieśmiertelność nie łkázitelności obroćć fię mogliá. SkarŻyw 2.

Szereg: »nieskazitelność i nieśmiertelność« (1): iłz wnas niebyłó żadney concupłcencyey/ to ielt/ złey á niepowolney rozumowi żądzey (záczyłm łzłá niekázitelność y nieśmiertelność cíálá) SkarŻyw 261.

W przem (2) : A gdy to (marg) skázitelne przioblecze nieskázitelność y to. (-) śmiertelne przyoblecze nieśmiertelność: tedy fię słtanie mowá oná nápiłána: Smierć ielt požárta wzwyćłftwie. WujNT 1.Cor 15/54, 1.Cor 15/53.

2. Czystość (1) : Láłká ze włzytkimi ktorzy miłuią Páná náłzego Iéfu Chriłtá w niekázitelności [in incorruptione]. Amen. WujNT Eph 6/24.

Synonimy: 1. nieśmiertelność; 2. czystość.

Cf NIESKAZA, NIESKAZENIE, [NIESKAZONOŚĆ], SKAZITELNOŚĆ